

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dnia 30 maja 2022 r.
KIGEiT/990/05/2022

Sz. P. Janusz Cieszyński
Sekretarz Stanu
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Stanowmy Janie Ministrze,

w nawiązaniu do opublikowanego projektu ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej. (projekt z dn. 5 maja 2022 r.), Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji przedstawia następujące stanowisko, w którym zwracamy uwagę na kilka najistotniejszych kwestii.

I. Opłata telekomunikacyjna

- (1.) W ostatnim brzmieniu projektu zwiększono limit z obowiązującego 0,05% do 0,25% (wzrost o 400%).
- (2.) Pragniemy wskazać, że Izba konsekwentnie wносиła o likwidację opłaty.
- (3.) W pierwszym komentarzu do uwag wskazano, że *„wysokość opłaty wciąż nie może przekroczyć 0,05% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna”*.
- (4.) Proponowana obecnie podwyżka opłaty jest z naszego punktu widzenia niezrozumiała.
- (5.) W OSR wskazano, że *„projektodawca podniósł maksymalną wartość wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej z 0,05% do 0,25% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, jednakże jednocześnie zwolnił większą grupę przedsiębiorców telekomunikacyjnych z obowiązku uiszczenia tej opłaty poprzez podniesienie progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, który jest wyznacznikiem tego, czy dany przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobligowany do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej”*.

Z kolei w Uzasadnieniu zawarto następujący passus:

„limit zwiększono z obowiązującego na gruncie Pke 0,05% do 0,25 %, ze względu na to, że powyższy wskaźnik był niezmienny od roku 2004, a wartość wskaźnika w ostatnich latach przekraczała znacznie limit ustawowy, co znaczyło, że wpływy z opłaty są dużo niższe niż wydatki Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji w zakresie telekomunikacji, wskazane w art. 23 ust. 1”.

- (6.) Naszym zdaniem żaden z tych argumentów nie przemawia za podwyższeniem opłat.
- (7.) Fakt podwyższenia wynagrodzenia w istocie stanowi o zwiększeniu obciążenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych, stąd w sposób oczywisty przemawia to za obniżeniem opłat. To samo dotyczy zwiększonej inflacji.

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

(8.) Wskazujemy w tym zakresie, że poziom wydatków UKE jest stabilny (jakkolwiek w perspektywie kilkuletniej miał charakter wzrostowy¹). Poniżej przedstawiamy zestawienie:

Lp.	Wyszczególnienie	Wydatki [w tys.]					
		2019 ²		2020 ³		2021 ⁴	
		Kwota	%	Kwota	%	Kwota	%
1.	Wynagrodzenia	57 032	50,17%	56 562	50,45%	67 341	59,39%
2.	Wydatki bieżące	33 445	29,42%	37 460	33,41%	34 643	30,55%
3.	Wydatki majątkowe	13 186	11,60%	6 652	5,93%	1 740	1,53%
4.	Współfinansowanie projektów z udziałem środków UE	10 024	8,82%	11 449	10,21%	9 667	8,53%
	SUMA:	113 687		112 123		113 391	

(9.) Poddaliśmy również analizie dochody, które wpływają do UKE:

Dochody [w tys.]	
2019	756 508
2020	796 928
2021	819 748,20

(10.) Powyższe dane pokazują, że UKE jest organem, który nie wymaga finansowania z budżetu państwa, ale jest dawcą należności.

(11.) Poniżej prezentujemy bilans (procent liczony jako iloraz wydatków oraz procent dochodów, które są przekazywane do budżetu państwa):

2019	84,97%
2020	85,93%
2021	86,17%

Oznacza to, że po odjęciu wydatków około 85% dochodów jest przekazywanych do puli budżetowej.

Uwzględniając to, że źródłem dochodu UKE są przedsiębiorcy telekomunikacyjni, to nie tylko nie ma podstaw do podwyższenia opłaty, ale istnieją oczywiste podstawy to jej likwidacji.

1

Rok	Wydatki (w tys.)	Źródło
2010	84 709,00 zł	https://archiwum.uke.gov.pl/budzet-uke-na-2010-rok-7031
2011	88 353,00 zł	https://archiwum.uke.gov.pl/budzet-uke-na-2011-rok-7032
2012	88 792,00 zł	https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=10161
2014	102 559,00 zł	https://archiwum.uke.gov.pl/dochody-i-wydatki-budzetowe-w-2014-roku-16305
2016	106 451,00 zł	https://archiwum.uke.gov.pl/files/?id_plik=22624
2017	95 912,20 zł	https://www.nik.gov.pl/plik/id,20764.pdf
2018	109 963,50 zł	https://www.nik.gov.pl/plik/id,20764.pdf
2019	113 687,10 zł	https://www.nik.gov.pl/plik/id,22379.pdf
2020	112 687,00 zł	https://bip.uke.gov.pl/download/gfx/bip/pl/defaultaktualnosci/24/19/2/sprawozdanie_prezesa_uke_za_2020_r..pdf
2021	113 391	https://bip.uke.gov.pl/sprawozdania/sprawozdanie-prezesa-uke-za-2021-r-,21.html

² Źródło: <https://bip.uke.gov.pl/sprawozdania/sprawozdanie-prezesa-uke-za-2019-r-,17.html>

³ Źródło: <https://bip.uke.gov.pl/sprawozdania/sprawozdanie-prezesa-uke-za-2020-r-,19.html>

⁴ Źródło: <https://bip.uke.gov.pl/sprawozdania/sprawozdanie-prezesa-uke-za-2021-r-,21.html>

Prezes UKE wnosi do budżetu Państwa olbrzymią kwotę. Z tego powodu jest margines na obniżenie opłat.

(12.) Tym bardziej budzi zdziwienie jej podwyższenie (mimo zapowiedzi pozostawiania jej w dotychczasowej wysokości).

II. Pozostałe opłaty

(13.) W tym zakresie również pozostałe opłaty, w tym opłaty za numerację (szczegółowy wykaz opłat za numerację stanowi Załącznik nr 1 do pisma) powinny zostać obniżone.

(14.) Według aktualnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia (<https://stat.gov.pl/sygnalne/komunikaty-i-obwieszczenia/lista-komunikatow-i-obwieszczen/komunikat-w-sprawie-przecietnego-wynagrodzenia-w-gospodarce-narodowej-w-2021-roku,273,9.html>) wzrost wynosi od 17,97% do 41,56%.

(15.) Oczywiście wskazane w PKE wartości są wartościami maksymalnymi, niemniej jednak już obecnie obowiązują często opłaty, które są albo maksymalne albo prawie maksymalne. Zatem ewentualny argument dotyczący regulacji wysokości maksymalnej jest nieprzekonywujący.

(16.) Należy również wskazać, że w zakresie daniny publicznoprawnej stosuje się indeksację w postaci referencji do przeciętnego wynagrodzenia. Zwraca uwagę asymetryczność projektodawcy, który takiej indeksacji (o którą wnosił Rynek) w zakresie opłat detalicznych nie uwzględnił.

(17.) Patrząc na stan rynku telekomunikacyjnego, należy zwrócić uwagę na stabilność rynku (brak wzrostu jego wartości oraz stabilność w zakresie ARPU).

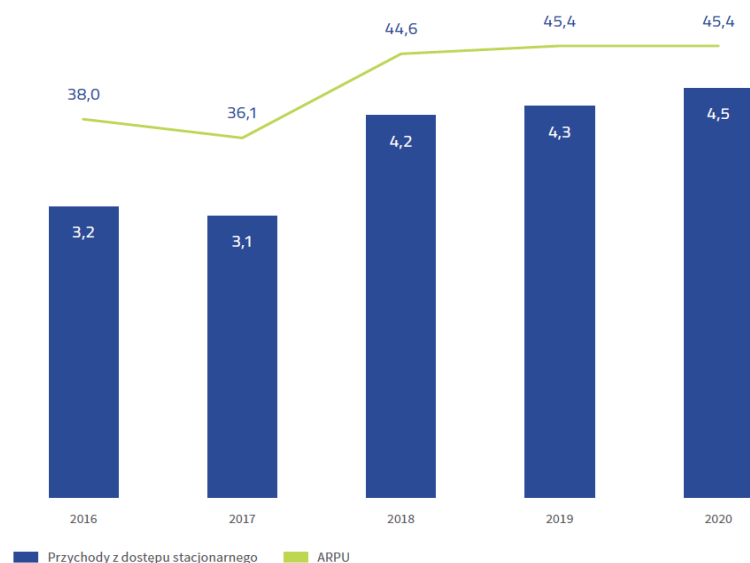
(18.) Według danych UKE wartość rynku prezentuje się w sposób następujący:

Rok	wartość (mld)
2007	38,8
2008	48,6
2009	42,2
2010	42,8
2011	43
2012	41,7
2013	40,15
2014	39,21
2015	39,5
2016	39,47
2017	39,35
2018	38,2
2019	39,6
2020	40,8

(19.) Oznacza to, że wartość rynku na przestrzeni ostatnich 13 lat (nie posiadamy wiarygodnych danych za lata 2004-2006 wobec braku publikacji tego parametru przez Prezesa UKE) jest w zasadzie stała.

Zatem nie zwiększyła się w sposób znaczący baza do podwyższenia opłat.

(20.) Z kolei APRU prezentuje się w następujący sposób:

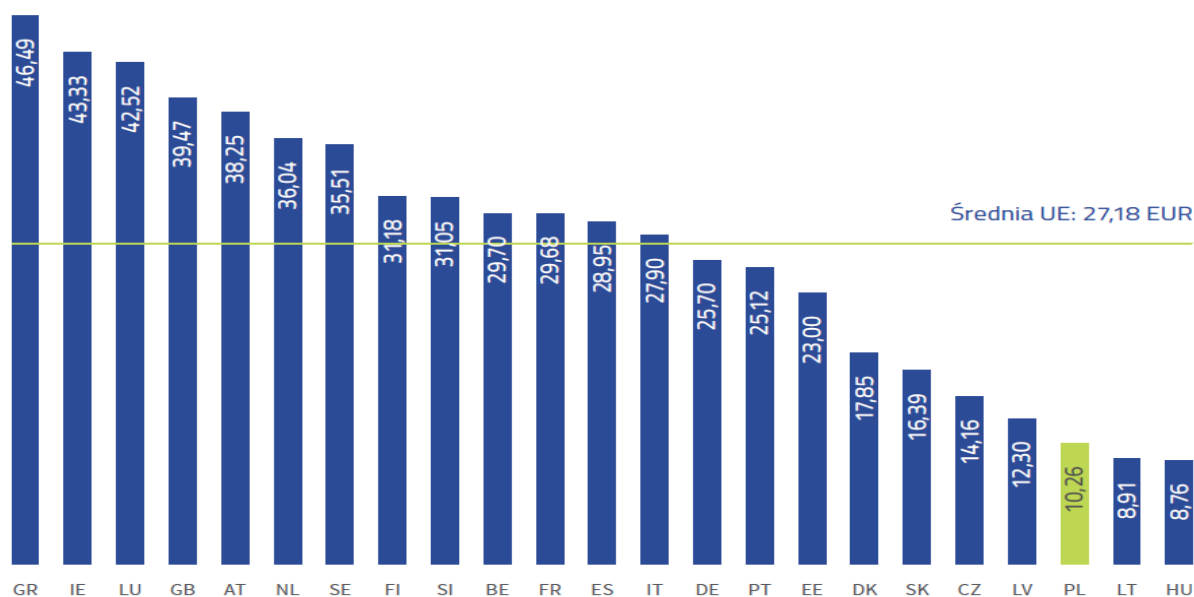

Źródło: Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego za 2020 rok, s. 9 (<https://bip.uke.gov.pl/raporty/raport-o-stanie-rynku-telekomunikacyjnego-za-2020-rok,57.html>)

Oznacza to, że przychody przedsiębiorców telekomunikacyjnych nie wzrosły.

(21.) Z kolei, ceny detaliczne stosowane w Polsce należą do najniższych w Europie.

Średni miesięczny koszt usługi w UE wyliczony dla koszyka OECD Medium: 120 GB/>100 Mb/s:

Źródło: UKE na podstawie Fixed Broadband Price Benchmarking, Strategy Analytics

Uwaga: uwzględniono taryfy dla klientów indywidualnych i biznesowych kupujących wyłącznie usługę dostępu do internetu (wyłączone z analizy pakiety). Dla Polski wybrano ofertę UPC, Internet 150Mb/s (24M). Koszt usługi według stanu na wrzesień 2020 r., bez uwzględniania parytetu siły nabywczej.

Źródło: Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego za 2020 rok, s. 22 (<https://bip.uke.gov.pl/raporty/raport-o-stanie-rynku-telekomunikacyjnego-za-2020-rok,57.html>)

To samo dotyczy również cen za usługi telefoniczne.

(22.) Oznacza to, że wszelkie podwyższenie obciążeń publicznoprawnych będzie oznaczało podwyższenie cen dla użytkowników końcowych.

(23.) Niezależnie od powyższego zwracamy uwagę, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni borykają się ze zwiększonymi kosztami prowadzonej działalności.

(24.) Należy zwrócić tu uwagę na:

- 1) wzrost cen towarów i usług;
- 2) wzrost cen w kraju przyspieszył także przez gospodarcze skutki konfliktu zbrojnego w Ukrainie (wzrost ceny surowców energetycznych).

(25.) Oznacza to, że biorąc pod uwagę stabilizację części przychodowej należy zmniejszyć obciążenia nakładane na przedsiębiorców, tak aby nie dopuścić do wzrostu cen usług również w zakresie usług telekomunikacyjnych.

III. Raporty z raportów

(26.) Izba zwraca uwagę na rozszerzenie obowiązków informacyjnych (*obowiązek przekazywania informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków*) co powoduje, że istotnym elementem staje się kwestia poruszona w art. 20 Dyrektywy tj. kwestia proporcjonalności oraz uzasadnienia dla gromadzenia informacji.

(27.) Jedynym środkiem pozwalającym na weryfikację kwestii proporcjonalności i zasadności dla zbierania danych przez Prezesa UKE jest publiczne udostępnianie informacji zebranych przez Prezesa UKE poprzez raporty lub analizy.

(28.) Publikacja raportu lub analizy miałyby na celu trzy elementy:

- a. wskazaną powyżej możliwość oceny, czy zostały spełnione kryteria proporcjonalności i zasadności zbierania informacji
- b. agregacje danych istotnych dla rynku komunikacji elektronicznej i ich publikacja
- c. pogłębienie roli Regulatora jako podmiotu dokonującego analizy rynku i wskazującego na jego istotne elementy (rozwój, problemy rynku, trendy).

(29.) Wszystkie te trzy elementy są istotne z punktu widzenia operatorów komunikacji elektronicznej, ze względu na fakt, że wypełnianie obowiązku raportowego i sprawozdawczego (stanowiące realne obciążenie każdego z uczestników tego rynku) miałyby wymierny efekt w postaci raportu/analizy.

(30.) Obecna liczba raportów lub analiz nie jest - zdaniem Izby – wystarczająca względem zbieranych informacji przez Prezesa UKE. Często też operatorzy mają poczucie nadmiarowości zbierania danych. Brak informacji zwrotnej (analiza/raport) powoduje, że uczestnicy rynku nie posiadają pełnej informacji o celu zbierania i jego wynikach.

(31.) Dlatego też istotnym elementem mającym na celu implementację Dyrektywy jest zobowiązanie Prezesa UKE do obowiązkowej publikacji raportu, który to raport będzie *de facto* uzasadnieniem dla gromadzenia informacji przez Prezesa UKE.

IV. Zwrot środków

(32.) KIGeIT negatywnie ocenia zmianę, która nakłada na dostawców usług obowiązek umożliwienia konsumentowi podania numeru rachunku bankowego na potrzeby realizacji zwrotu środków pre-paid podczas tzw. rejestracji przed rozpoczęciem świadczenia usług. Proponowane rozwiązanie będzie cieszyło się niskim zainteresowaniem konsumentów, a z drugiej strony z jego wdrożeniem będzie wiązała się konieczność poniesienia wysokich nakładów finansowych. W konsekwencji mało przydatne dla odbiorców rozwiązanie może przełożyć się na wzrost cen usług telekomunikacyjnych lub – alternatywnie – ograniczenie dostępności zestawów startowych pre-paid.

(33.) Zgodnie z art. 284 ust. 3 i 4 PKE, w brzmieniu ustalonym w wersji z dnia 2 grudnia 2021 r.:

„3. Dostawca usług komunikacji głosowej niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usług przedpłaconych informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS), o możliwości oraz sposobie skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 325 ust. 1.

4. Konsument może, w każdym czasie po rozpoczęciu korzystania z usług, podać dostawcy usług komunikacji głosowej numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w celu skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 325 ust. 1. Podanie numeru rachunku oznacza złożenie wniosku, o którym mowa w art. 325 ust. 1.”

(34.) Art. 325 ust. 3 projekt PKE w wersji z 5 maja 2022 r. stanowi natomiast, że:

„Konsument może, podać dostawcy usługi komunikacji głosowej numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w celu skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, w trakcie podawania danych, o których mowa w art. 291 ust. 1, lub w późniejszym czasie. Podanie numeru rachunku oznacza złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1”

(35.) Izbie trudno zrozumieć tę zmianę mając na uwadze, że dotychczasowa argumentacja strony społecznej wydawała się znajdować zrozumienie po stronie KPRM. Proponowana zmiana wiąże się z szeregiem negatywnych skutków, które w żadnej mierze nie równoważą wątpliwej korzyści dla konsumentów.

(36.) Możliwość rejestracji karty pre-paid jest niezwykle szeroka – możliwa jest m.in. na stacjach benzynowych czy małych sklepach osiedlowych, łącznie jest to kilkadziesiąt tysięcy punktów w Polsce.

Podanie numeru rachunku bankowego będzie **istotnie przedłużało proces rejestracji**, ponieważ nie tylko wymaga wymienienia 26-cyfrowego numeru, ale też weryfikacji jego poprawnego wprowadzenia przez sprzedawcę.

W tego rodzaju placówkach istotne znaczenie ma szybkość obsługi – klienci kupują tylko kilka artykułów, są w związku z tym przyzwyczajeni do bardzo szybkiej obsługi.

Wydłużenie procesu rejestracji może zatem oznaczać konieczność **zapłaty partnerowi wyższego wynagrodzenia za rejestrację** (obecnie takie wynagrodzenie wynosi co najmniej kilka złotych).

Wyższe koszty oznaczają poważne ryzyko wzrostu cen usług.

(37.) Z drugiej strony nie jest też pewne, czy ryzyko znacznego wydłużenia procesu obsługi nie sprawi, że niektórzy partnerzy dostawców usług nie zrezygnują w ogóle ze współpracy, ponieważ nawet zwiększone wynagrodzenie nie zrekompensuje im niezadowolonych klientów z wydłużonego czasu obsługi. W związku z tym kolejnym negatywnym skutkiem regulacji może być **ograniczenie sieci dystrybucji pre-paid lub co najmniej możliwości rejestracji**.

(38.) W zakresie proponowanej nowej treści przepisu informujemy, że w praktyce wdrożenie przepisu będzie miało miejsce poza siecią sprzedaży dostawców usług telekomunikacyjnych - pomimo, że przepis nakłada obowiązek na tych dostawców. Wynika to z faktu, że ponad 90% dystrybucji starterów pre-paid odbywa się poza siecią sprzedaży przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Fakt ten powinien być uwzględniony w zakresie oceny skutków regulacji. Zatem pod względem wdrożeniowym faktyczny wpływ regulacji dotyczy sieci sprzedaży innych przedsiębiorców i ma wpływ na ich działalność - w sytuacji, w której

sprzedaż starterów odbywa się w miejscach sprzedaży detalicznej innych aniżeli salony i sklepy przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

(39.) Istotnym czynnikiem kosztowym, który może się przełożyć na zwiększenie cen detalicznych, będą konieczne wdrożenia informatyczne. Każdy z największych operatorów komórkowych w zakresie rejestracji współpracuje z kilkunastoma partnerami. Każdy z takich partnerów udostępnia współpracującym z nim placówkom handlowym własny program informatyczny służący rejestracji kart pre-paid, w związku z czym planowana zmiana będzie oznaczała **konieczność zmian informatycznych, który w przypadku każdego z partnerów będzie wynosił szacunkowo co najmniej kilkaset tysięcy złotych**. Dostosowania wymagać będzie nie tylko system informatyczny każdego partnera, ale również systemy współpracujących z nim placówek handlowych.

(40.) Jednocześnie doświadczenie operatorów wskazuje, że ten istotny wysiłek finansowy i organizacyjny będzie niewspółmierny dla korzyści dostępnych dla konsumentów. Jeżeli konsument dokonuje zakupu zestawu startowego na krótki czas (np. w celu wskazania numeru w ogłoszeniu o wynajmie mieszkania), będzie dokonywał doładowań taką kwotą, żeby nie ubiegać się o ich zwrot (szczególnie z uwagi na konieczność uiszczenia opłaty odpowiadającej rzeczywistym kosztom obsługi zwrotu). Osoby planujące korzystanie z usług pre-paid w dłuższej perspektywie czasowej nie będą myślały o podaniu numeru rachunku bankowego na okoliczność rozwiązania umowy.

(41.) Niezależnie od powyższego trzeba wskazać, że podawanie numeru rachunku bankowego np. w sklepie spożywczym będzie na tyle niekomfortowe (z uwagi na obecność osób postronnych) i czasochłonne, że konsumenci nie będą masowo korzystali z tego procesu.

(42.) Alternatywnie można wskazać, że **kompromisowym rozwiązaniem było zobowiązanie operatorów do udostępnienia możliwości podania numeru rachunku bankowego wyłącznie w punktach własnych dostawcy usług**. Pozwoliłoby to na zaspokojenie hipotetycznych potrzeb konsumentekich stojących za propozycją art. 325 ust. 3 PKE, a ograniczyło ryzyko wystąpienia niekorzystnych skutków zarysowanych powyżej.

(43.) W każdym przypadku umożliwienia podania numeru rachunku bankowego przy rejestracji wymagałoby usunięcia art. 1 pkt 3 ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, który przewiduje 3 miesięczny okres *vacatio legis*. Mając na uwadze konieczne wdrożenia informatyczne oraz uzgodnienia organizacyjne i finansowe z partnerami konieczne jest **przyjęcie 12-miesięcznego *vacatio legis***. Strona rządowa musi sobie zdawać sprawę, że wdrożenie tego rodzaju rozwiązań wymaga czasu – choćby na przeprowadzenie niezbędnych testów, aby wykluczyć zaistnienie zagrożeń dla bezpieczeństwa danych abonentów. Ma to kluczowe znaczenie zważywszy na masowy charakter przetwarzania danych związanych z rejestracją pre-paid (setki tysięcy rejestracji miesięcznie) za pośrednictwem różnych systemów informatycznych w dziesiątkach tysięcy placówek handlowych. Konieczne jest również aneksowanie umów ze wszystkimi uczestnikami systemu – w zakresie finansowym, technicznym, jak też odnośnie przetwarzania danych. Tak długi okres *vacatio legis* związany jest z faktem, że projektowane przepisy wymuszą również zmiany w systemach informatycznych banków, które umożliwiają rejestrację pre-paid. W przypadku ograniczenia nowego obowiązku do punktów własnych dostawcy usług, okres *vacatio legis* mógłby wynosić 6 miesięcy, jak w przypadku całej ustawy.

Prezes Zarządu
Stefan Kamiński

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Załącznik nr 1.

Lp.	Rodzaj opłaty	Nowa wysokość	Obecna wysokość	Wzrost procentowy
1.	Opłata za numer abonencki	0,44 złotego [art. 25 ust. 5 pkt 1) PKE]	0,35 złotego	22,22%
2.	Opłata za wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną	czterdziestopięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia [art. 25 ust. 5 pkt 3) PKE] Kwota: 254 813,9 złotych	180 000 złotych	41,56%
3.	Opłata za wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN)	czterystapięćdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia [art. 25 ust. 5 pkt 4) PKE] Kwota: 2 548 139 złotych	1 800 000 z złotych	41,56%
4.	Opłata za numer dostępu do sieci (NDS)	piętnastokrotność przeciętnego wynagrodzenia [art. 25 ust. 5 pkt 6) PKE] Kwota: 84 937,95 złotych	60 000 złotych	41,56%
5.	Opłata za numer 118CDU	piętnastokrotność przeciętnego wynagrodzenia [art. 25 ust. 5 pkt 7) PKE] Kwota: 84 937,95 złotych	60 000 złotych	41,56%
6.	Opłata za numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI)	687,50 złotych [art. 25 ust. 5 pkt 8) PKE]	550 złotych	25%
7.	Opłata za numer strefowy abonenckich usług specjalnych za każdą strefę numeracyjną, w której przysługuje prawo do wykorzystywania numeru	40% przeciętnego wynagrodzenia [art. 25 ust. 5 pkt 9) PKE] Kwota: 2 265,01 złotych	1 600 złotych	41,56%
8.	Opłata za krajowy numer dostępu do usług sieci inteligentnej	35 złotych [art. 25 ust. 5 pkt 10) PKE]	28 złotych	25%
9.	Opłata za numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów	dziewięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia [art. 25 ust. 5 pkt 11) PKE] Kwota: 50 962,77 złotych	36 000 złotych	41,56%
10.	Opłata za numer punktu sygnalizacyjnego	trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia Kwota: 16 987,59	12 000 złotych	41,56%
11.	Opłata za numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG	68,75 złotych	55 złotych	25%
12.	Opłata za kod sieci ruchomej (MNC)	25% przeciętnego wynagrodzenia Kwota: 1 415,63 złotych	1200 złotych	17,97%
13.	Opłata za kod sieci ATM	25% przeciętnego wynagrodzenia Kwota: 1 415,63 złotych	1200 złotych	17,97%
14.	Opłata za numer rutingowy (NR)	22,5% przeciętnego wynagrodzenia Kwota: 1 274,07 złotych	1000 złotych	21,47%